

Onbegrensd

Voorwoord

Is België dan zo'n slechte leerling?

Op 2 juli 2009 keurde België het VN-verdrag goed over de rechten van mensen met een handicap. Maar de implementatie van dit verdrag bleef uit. Het kwam zelfs zover dat de VN bij een eerste evaluatie ons land op de vingers tikte omdat er te weinig vooruitgang was geboekt. Er was een 'gebrek aan inclusief onderwijs, werk en wonen, veel te lange wachtlijsten én een algemeen gebrek aan toegankelijkheid'. Bij de tweede evaluatie in 2019 moet het beter!

Het VN-comité maakt zich zorgen over het feit dat in België personen met een handicap nog veel te vaak doorverwezen worden naar aparte circuits zoals collectieve woonvoorzieningen, buitengewoon onderwijs en beschutte werkplaatsen. "De zorginstellingen worden te vaak beschouwd als enige duurzame oplossing en er is niet voldoende informatie over de mogelijkheden om binnen de samenleving en de gemeenschap te blijven leven", luidt het.

Het comité vindt ook dat personen met een handicap over te weinig keuzemogelijkheden beschikken voor een onafhankelijk leven door een gebrek aan ondersteuning in de vorm van persoonlijke assistentie.

Alles kan beter, maar om nu te zeggen dat België - en Vlaanderen in het bijzonder - een slechte leerling is, dat is erover! Sinds de vorige evaluatie van 2009 probeert minister van Welzijn Jo Vandeurzen hieraan tegemoet te komen met een nieuw financieringssysteem: de Persoonsvolgende Financiering (PVF). In het kader van Perspectief 2020 tekent Vlaanderen een beleidsplan uit om personen met een beperking zoveel mogelijk inclusief te laten deelnemen aan de maatschappij. Een van de belangrijkste verwezenlijkingen is de PVF, die dit jaar op kruissnelheid zal komen.

Het is de bedoeling dat personen met een handicap zelf bepalen aan wie of wat ze hun geld willen besteden. Maar er worden ook tal van privé-initiatieven genomen om mensen met een beperking zoveel mogelijk bij de maatschappij te betrekken en zelfstandig te laten leven.

Ik denk bijvoorbeeld aan het initiatief van Nadia Quintens, voorzitter van Bindkracht. In de vorige editie van Onbegrensd kon je in een interview met haar lezen hoe zij op een gepassioneerde manier uit het niets een project oprichtte waarbij mensen met een beperking wonen en leven met de buurtbewoners. Het M-decreet zorgt ervoor dat leerlingen met een beperking, al dan niet met extra begeleiding, kunnen deelnemen aan het gewoon onderwijs.

Selor, het selectiebureau van de federale overheid, doet extra inspanningen om mensen met een handicap op de werkvloer te krijgen via de nieuwe sensibilisatiecampagne 'HANDIKNAP!' en een leidraad 'Hoe solliciteren?', een praktische gids voor sollicitanten met een handicap, leerstoornis of ziekte. En vanaf maart zal de DG Personen met een handicap een nieuw project lanceren: 'Handicare'. Met dit project wil de DG de aanvragen sneller en efficiënter behandelen met meer aandacht voor de mens achter het dossier.

Er is nog heel wat werk aan de winkel vooraleer we tot een volledige inclusieve maatschappij komen. Maar zeggen dat er niets gedaan wordt en dat België een slechte leerling zou zijn, is oneer aandoen aan de vele organisaties en privépersonen die zich iedere dag inzetten om personen met een handicap zelfstandig in onze maatschappij te laten ontplooiën. LVPH streeft ernaar om haar leden op een autonome wijze zelfbewust en mondiger te maken zodat ze hun eigen levenssituatie in handen kunnen nemen. Wij volgen met een open en kritische blik de verdere ontwikkelingen en we zullen je op de hoogte houden.

Contacteer LVPH

Livornostraat 25 - 1050 Brussel

02 542 86 25 - lvph@mut400.be - www.lvph-lm.be

Geert Messiaen
Voorzitter LVPH

Interview

met Jeroen Walravens:

“Mijn schijf is helemaal gewist. Fantastisch, ik ben niemand meer.”

Zomer 2007. De hyperactieve Jeroen Walravens valt van een Spaans hotelbalkon en knalt met zijn hoofd tegen het trottoir. Hij raakt in een diepe coma waar hij pas een maand later uit ontwaakt. Met ernstige hersenschade waardoor zijn lichaam niet meer mee wil, zijn geest het laat afweten en spreken maar moeizaam lukt. De Jeroen die hij ooit was, bestaat niet meer, zijn leven is uitgewist. Dit is geen fictie of een scenario voor een thriller maar de realiteit. Daarom ben ik blij dat Jeroen wil ingaan op mijn vraag voor een interview. We hebben afgesproken in een koffiebar in Antwerpen. Dat deze jongeman acht jaar geleden op sterven na dood was, is haast aan niets te merken.

LVPH: Hoe is je ongeluk gebeurd?

Jeroen: Ik was altijd een stoere gast en ik had een grote mond. Niemand moest mij iets komen vertellen. Ik was vooral bezig met feesten, drinken én meisjes.

In 2007 - ik was toen 20 jaar - ging ik met enkele vrienden op reis naar Spanje. Ik was een ervaren muurklimmer en die avond na een wilde, dronken nacht kwam ik op het onzalige idee om op teenslippers via de balkons naar het open keukenraam van mijn studio te klauteren, drie hoog. Ik was ongeveer iets meer dan een verdieping hoog geklommen toen het gebeurde. Pats! Licht uit! Een maand later ben ik wakker geworden in een ziekenhuis in België.

LVPH: Dus je hebt een maand in een coma gelegen. Hoe was het dan om wakker te worden?

Jeroen: Eén cliché wil ik even uit de wereld helpen: het is niet zo dat je ‘wakker wordt’ uit een coma. Het is gewoon heel wazig, heel onsamenhangend. Ik was heel verward. Je zweeft op de scheidingslijn tussen wakker en dromend.

Naarmate ik bewuster werd, wilde ik alleen maar terug naar mijn leven. Wat doe ik hier? Wie doet er mij nu een pamper aan? Ik voelde mij onheus behandeld! Ik besepte niet dat ik lang buiten bewustzijn was geweest. Vrienden kwamen langs en ik dacht: nog even en ik kan naar huis. De artsen maakten me duidelijk dat het niet zo'n vaart zou lopen en dat er mogelijk blijvende hersenschade was. Ik zag de ernst van de situatie pas in toen ze me op de afdeling fysiotherapie vroegen om rechtop te staan en ik merkte dat het niet lukte. Na mijn overplaatsing naar het revalidatiecentrum bleek dat er héél veel niet functioneerde zoals het moest.

LVPH: Je moest opnieuw leren stappen en spreken?

Jeroen: Dat was nog het minste. Wie herstelt van een hersentrauma is heel gemotiveerd om weer te leren stappen, spreken... Het was vooral het besef dat je niet meer over dezelfde capaciteiten beschikt dat me parten speelde. Je hebt de neiging om jezelf te definiëren aan de hand van je bekwaamheden. Maar wat als iets de ene dag wél lukt en de andere dag niet? Voortdurend moet je je zelfbeeld bijstellen. Dat vond ik nog het moeilijkste.

LVPH: Wat was het keerpunt voor jou?

Jeroen: Het keerpunt kwam er toen ik besepte dat ik het niet zou halen als ik me bleef vastklampen aan mijn oude ik. Door die klik te maken, vond ik het plots fantastisch om niemand meer te zijn. Ik kon nu zijn wie ik wou zijn, los van mijn geschiedenis. Mezelf heruitvinden als het ware. Natuurlijk gaat dit niet vanzelf. Werkelijk élk facet van mijn leven moest ik weer creëren, uit het niets. Douchen, me aankleden, echt alles wat ik ondernam, kostte enorm veel inspanning. Dan spring je vanzelf selectiever en bewuster om met je energie. Ik werd daartoe gedwongen door de omstandigheden maar tegelijk wou ik ook niet langer op automatische piloot leven. Ik was veranderd. Ik wilde mij inzetten voor andere mensen. Datzelfde jaar ben ik toegepaste psychologie beginnen studeren. Maar dat lukte niet meer zoals voordien. Nadien heb ik een schildersopleiding geprobeerd en ook dat lukte niet. En toen besepte ik: je blijft maar met je hoofd tegen de muur botsen. En waarom? Omwille van stabiliteit? Drie jaar geleden lag ik nog met een pamper in bed en kon ik niet staan. Evenwicht is een illusie. We stellen altijd maar doelen en hechten ons aan dingen die eigenlijk hele-

maal niet zo belangrijk zijn. Ik heb toen beslist dat ik niet wilde leven voor een erfenis maar voor de mensen die ik zou ontmoeten. Toen heb ik beslist om te reizen. Het klinkt misschien impulsief maar het komt van een deel van mezelf waarvan ik weet dat ik het kan vertrouwen. Datzelfde deel heeft later beslist om mijn vrouw ten huwelijk te vragen. Ik heb haar leren kennen tijdens één van mijn reizen.

LVPH: Je hebt een boek geschreven: “Het is altijd nu”. Waarom?

Jeroen: Het opzet van mijn boek was puur mijn groei en bewustwordingsproces te beschrijven. Mijn persoonlijke verhaal wou ik ongemoeid laten. Tot ik inzag dat mijn inzichten een voertuig nodig hadden. Dat voertuig is mijn boek geworden. Mijn verhaal neemt de mensen mee. Dat merkte ik al toen ik lezingen begon te geven. Als je iets van jezelf deelt, luisteren de mensen echt. Met mijn boek wil ik meegeven dat je als mens meer kan dan je zelf denkt. Verhef jezelf, je hebt geen idee wat je allemaal kunt, wat er allemaal mogelijk is voor jou! Haal de kracht uit jezelf. Wat je ook beslist, ga ervoor. In lezingen zeg ik dikwijls: proberen bestaat niet. Je doet iets, of je doet het niet. Onlangs kreeg ik de vraag: tijdens je revalidatie probeerde je toch ook te wandelen? Dan antwoord ik: neen, ik gíng wandelen. Als ik alleen maar had geprobeerd, had ik niet gestaan waar ik nu sta.

Sommige mensen zeggen goedbedoeld “Je moet positief denken”. Dat vind ik bullshit. Het leven is niet altijd positief en wat mij overkomen is, kan je moeilijk als positief beschouwen. Maar aanvaard je situatie, neem een beslissing en ga ervoor! Je moet trouwens niet altijd alles rooskleurig proberen te zien. Elke situatie heeft

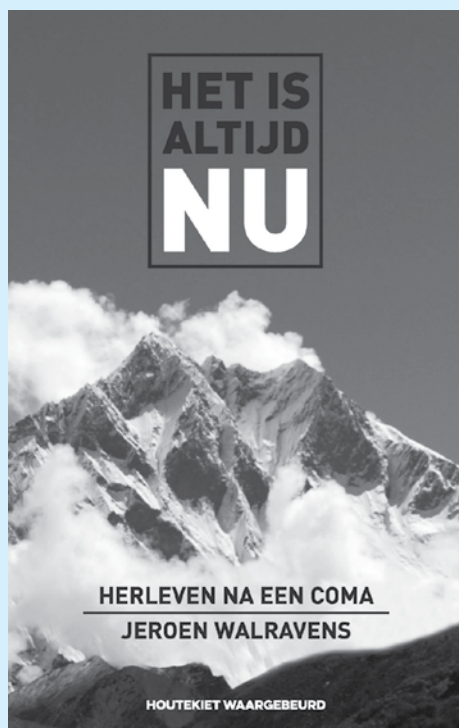
positieve en negatieve aspecten. En zelfs de (onbestaande) perfectie heeft het nadeel dat je niets hebt om naar te streven, geen reden om te blijven groeien. Hoe jij je voelt is dus een gevolg van waar je je focus legt.

LVPH: Vooraan in het boek staat een boodschap voor je zontje Gabriël en die luidt dat hij zijn verwondering moet blijven koesteren. De deugd van de verwondering is iets wat je zelf ook herontdekt hebt. Veel mensen verliezen die verwondering onderweg. Hoe kun je dat vermijden?

Jeroen: De vraag is waarom we die verwondering verliezen. Als ik in mijn tuin de opkomende zon door de bomen zie priemen dan kan ik niet anders dan verwonderd zijn. We labelen ervaringen, zodat we daar niet telkens opnieuw moeten over nadenken. Het heeft veel te maken met stilstaan en kijken. Iedere dag weer opnieuw bewust in het leven staan en dan komt de verwondering vanzelf.

LVPH: Dat is een mooie afsluiter. Hartelijk dank voor dit gesprek, Jeroen.

Wil je het eerste hoofdstuk gratis lezen of meer weten over het boek of de reizen van Jeroen Walravens, of ben je geïnteresseerd om een lezing bij te wonen of wil je zijn boek lezen? Surf dan naar: www.altijdnu.be

Nieuwsflits

LVPH organiseert op 3 oktober 2016 een studiedag rond persoonsvolgende financiering

Wat is de persoonsvolgende financiering? Hoe verloopt de nieuwe aanvraagprocedure? Hoe kan een persoonsvolgend budget besteed worden, en welke ondersteuning kan de cliënt hierbij krijgen? Hoe gebeurt de omschakeling naar het nieuwe systeem?

Wil je op al deze vragen een duidelijk antwoord? Kom dan naar onze studiedag op 3 oktober 2016! Een team van professionele medewerkers zal jou een duidelijke uitleg en antwoorden geven op al jouw vragen rond dit nieuwe financieringssysteem. Deze studiedag zal doorgaan op de hoofdzetel van de Liberale Mutualiteit in Brussel. Zowel voor gebruikers als voor begeleiders en andere personen die professioneel bezig zijn met het beleid inzake personen met een handicap is deze studiedag zeer interessant.

Hoe inschrijven? In de volgende editie van 'Onbegrensd' zal een inschrijvingsformulier zitten waarmee je je kan inschrijven. Ook via onze site zal er een mogelijkheid zijn tot inschrijving: www.lvph-lm.be

Hou de datum alvast vrij voor deze interessante studiedag!

M Liberale Vereniging van
Personen met een Handicap vzw

Handicare: een eenvoudigere, persoonlijker en snellere dienstverlening

Vanaf maart of april 2016 zal de DG Personen met een handicap haar manier van werken grondig veranderen. Met het veranderingsproject "Handicare" wil de DG de aanvragen sneller en efficiënter behandelen met meer aandacht voor de mens achter het dossier.

Met "Handicare" wil de DG Personen met een handicap de burger centraal stellen in haar dienstverlening. Handicare draait rond 3 doelstellingen: dichter bij de burger staan, minder administratie, en een professionelere dienstverlening. Via een handige IT-tool zullen zij de burger op een eenvoudige wijze en volledig online kunnen helpen.

Wat verandert er voor de burger?

- Jouw aanvraag gebeurt volledig online: de burger vult een online vragenlijst in om alle info door te geven die nodig is voor de behandeling van het dossier.
- De burger zal gemakkelijker de personen binnen de DG kunnen bereiken die met zijn of haar persoonlijk dossier bezig zijn.

Heb je vragen of opmerkingen bij de verandering? Contacteer:

handicare@minsoc.fed.be

<http://www.handicap.fgov.be/nl/inhoud/handicare-een-eenvoudigere-persoonlijkere-en-snellere-dienstverlening>

Selor doet extra inspanningen om personen met een handicap op de werkvloer te halen

Nieuwe vacatures bij de federale overheid situeren zich vaak op niveau A en B, waarvoor een diploma vereist is, en net bij deze niveaus is de ondervetegenwoordiging van personen met een handicap sterker aanwezig. Concreet hebben we dus nood aan jonge, geschoolde mensen met een handicap om zich kandidaat te stellen.

Op federaal niveau zijn alle overheidsdiensten ertoe gebonden om een vertegenwoordiging van personen met een handicap van minimaal 3% te halen, maar in 2014 bedroeg dit cijfer slechts 1,45%, een lichte daling zelfs in vergelijking met 2013. Volgens Selor zijn zowel aan de kant van de werkgevers als aan die van de sollicitanten daarom inspanningen nodig. Van zijn kant zet Selor extra initiatieven op, waarbij de klemtoon ligt op het aantrekken van jonge, geschoolde personen met een handicap.

Daarom pakt Selor uit met de nieuwe sensibilisatiecampagne 'HANDIKNAP!' en een leidraad 'Hoe solliciteren?', een praktische gids voor sollicitanten met een handicap, leerstoornis of ziekte. Deze leidraad helpt kandidaten op weg om met hun beperking toch op zoek te gaan naar passend werk.

Contactgegevens Diversiteit (Selor): Els Daems

T +32 (0)2 788 66 78 els.daems@selor.be

website: <http://www.selor.be/nl/gelijke-kansen/handiknap/>

Psychologische begeleiding: LM is er voor jou!

Om professionele psychologische ondersteuning toegankelijker te maken, geeft LM aan haar jonge en volwassen leden een tussenkomst in de kostprijs voor psychologische begeleiding of voor het volgen van een cursus mindfulness.

Jongeren die recht geven op kinderbijslag kunnen rekenen op een terugbetaling van 20 euro per sessie bij een psycholoog of psychotherapeut, met een maximum van 120 euro per kalenderjaar, of 60 % van de kostprijs van een cursus mindfulness, met een maximum van 120 euro per kalenderjaar. Voor volwassenen bedraagt de terugbetaling 10 euro per sessie bij een psycholoog of psychotherapeut, met een maximum van 60 euro per kalenderjaar, of 60 % van de kostprijs van een cursus mindfulness, met een maximum van 60 euro per kalenderjaar.

Je kunt beide vormen van therapie (psychologische begeleiding en mindfulness) combineren, maar de tussenkomst bedraagt nooit meer dan 120 euro (voor jongeren) of 60 euro (voor volwassenen) per kalenderjaar.

Contacteer je ziekenfonds voor meer info of surf naar www.lm.be > Voordelen en diensten > Psychologische begeleiding.